

Arrest

nr. 201 895 van 29 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Djiboutiaanse nationaliteit te zijn, op 21 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUYTENS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Djiboutiaanse nationaliteit te beschikken en te behoren tot de meerderheidsclan Issa (> Sacad Moussa). U bent geboren op 1 januari 1989 in Aseyla. In 2004 verhuisde u naar Djibouti Stad, waar u bij ooms en tantes verbleef tot uw familie in 2005 ook naar Djibouti Stad verhuisde.

In 2007 ontmoet u uw nicht F. in Djibouti Stad. Jullie beginnen een relatie en houden deze geheim omdat jullie nog minderjarig zijn. U verandert van lesrichting zodat jullie samen in de klas kunnen zitten. In juli 2009 slaagt F. niet voor haar baccalaureaat, waarop haar pleegmoeder jullie ervan verdenkt een relatie te hebben. In september 2009 hebben jullie voorhuwelijkse betrekkingen en raakt uw nicht zwanger. Jullie willen de relatie nog geheim houden, terwijl u hulp zoekt bij o.m. het Ministerie van Jeugd en Sport, Union des Femmes de Djibouti, de ambassades van Frankrijk en Duitsland. Uw neef M.I.D. werkt op het Ministerie van Jeugd en Sport. Hij komt te weten dat u een meisje zwanger gemaakt hebt en vertelt dit aan uw vader. Op 14 februari 2010 vraagt uw vader hier meer informatie over, waarna jullie besluiten Djibouti te verlaten. Een dag later komen jullie aan in Hargeisa, Somaliland. Na drie weken nemen jullie beiden elk apart contact op met jullie (pleeg)ouders en vertellen dat jullie elkaar uit het oog verloren zijn. Op 12 maart vraagt F. geld aan haar pleegmoeder opdat zij terug kan keren naar Djibouti. Dit wordt haar geweigerd. U vertelt diezelfde dag aan uw vader dat u naar Djibouti zal terugkeren. Op 15 maart keert u terug naar Djibouti. Bij uw terugkomst in Djibouti wordt u mishandeld en ondervraagd door zowel uw eigen familie als deze van uw nicht F.. U weet vol te houden dat jullie elkaar uit het oog verloren hebben.

In juni 2010 wordt uw zoon A. geboren in Hargeisa.

In 2011 werkt u in de haven van Djibouti om zo geld naar uw gezin te kunnen sturen. Uw vader eist dat u uw werk beëindigt. Aangezien u onvoldoende geld naar uw gezin kan sturen, begint F. als poetsvrouw te werken in Hargeisa. Op 4 april 2011 wordt zij verkracht en raakt zij zwanger. Op het einde van datzelfde jaar bevalt F. van een kindje dat al zeer snel na de geboorte overlijdt.

In 2012 tracht u via Fond Développement Economique de Djibouti (FDED) een krediet te verkrijgen opdat u een bus kan kopen en daarmee geld kan verdienen. U ontvangt het geld, maar gebruikt het om visa te regelen zodat u Djibouti kan verlaten en naar Europa kan gaan. Twee maanden nadat u het geld ontvangen heeft, gaat u bij uw vrouw op bezoek. U blijft een week in Somaliland.

Midden 2013 huwt u met uw nicht F. voor een rechtbank in Hargeisa. F. blijft in Somaliland, terwijl u zelf terugkeert naar Djibouti.

In juli 2013 wordt uw dochter R. geboren in Hargeisa.

Op 27 september 2013 verlaat u Djibouti definitief omdat u de lening van FDED niet kan terugbetalen en reist u naar Egypte. U tracht uw gezin te laten overkomen, maar de Egyptische autoriteiten staan dit niet toe. In oktober 2015 verlaat u Egypte en reist u via Italië en Duitsland naar België, waar u op 22 oktober 2015 asiel aanvraagt.

In het kader van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: aanvraag wijziging verplichte plaats van inschrijving; rapporten geschreven door uw vader en een erkenning van uw vader als tolk; huwelijksaktes opgesteld in Hargeisa en in Mogadishu; geboorteaktes van uzelf, uw echtgenote en uw kinderen; foto's van uw gezin; identiteitsbewijs van uw tante en uw zus; de overlijdensakte van de pleegvader van uw echtgenote; schoolattesten van uzelf en uw echtgenote, een studentenkaart en een lidkaart van Mediathèque; gezinssamenstelling, documenten m.b.t. uw verblijf in Egypte; documenten i.v.m. uw visumaanvraag voor Canada en valse documenten die u gebruikt heeft om visa aan te vragen voor Europa en Canada; documenten van FDED; documenten van Saba Islamic Bank; reisdocumenten en paspoorten uit Djibouti en Somaliland; uittreksel uit het strafregister; documenten m.b.t. E.G.D.; foto's van de Somalische paspoorten van uw gezin.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-Generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot, onder meer, uw identiteit, uw familiale situatie en de problemen die u in uw land van herkomst heeft ondervonden. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS dd. 18/05/2017 (verder CGVS 1), p. 2 + gehoorverslag CGVS dd. 27/06/2017 (verder CGVS 2), p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw identiteit. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw identiteit en afkomst, kan niet genoeg worden benadrukt. Uw vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal immers onderzocht worden op basis van wie u bent en waar u verbleef in uw land van herkomst.

In casu werd vastgesteld dat u het niet aannemelijk maakt dat u enkel over de Djiboutiaanse nationaliteit beschikt.

U verklaart voor de DVZ dat u over zowel de Djiboutiaanse als de Somalilandse nationaliteit beschikt (verklaring DVZ, p. 4). Voor het CGVS ontkent u echter uitdrukkelijk dat u de nationaliteit van Somaliland – en dus ook de Somalische - heeft (CGVS 1, p. 5 + CGVS 2, p. 3). Bij aanvang van het eerste gehoor voor het CGVS **verklaart u echter expliciet dat er tijdens het gehoor voor de DVZ geen fouten genoteerd werden** (CGVS 1, p. 2). U legt echter een paspoort voor dat uitgegeven werd door de Republiek van Somaliland op 01/06/2013. U verklaart inlichtingen ingewonnen te hebben over het verkrijgen van een paspoort van Somaliland (CGVS 1, p. 3), waarbij u vragen gesteld werden over uw clan, waarna u verteld werd dat u een paspoort kon krijgen voor zowel uzelf als uw echtgenote. Deze verklaringen wijzen op het doorlopen van een procedure voor het verkrijgen van een paspoort en tasten uw verdere verklaringen aan dat u het paspoort gewoon 'kocht', aangezien niet kan worden ingezien waarom u bij het 'kopen' van een paspoort verklaringen zou dienen af te leggen met betrekking tot uw clan.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, hebt u het niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk enkel over de Djiboutiaanse nationaliteit te beschikken, waardoor u geen zicht geeft op uw werkelijke identiteit. Uw vrees t.o.v. Djibouti boet hierdoor reeds op voorhand aan geloofwaardigheid in.

U verklaart geïnteresseerd te worden door zowel uw eigen familie als deze van uw nicht F. omdat jullie een relatie hebben en u haar voor haar familie verborgen houdt (gehoorverslag CGVS, p. 12-21).

Allereerst maakt u het niet aannemelijk dat jullie een relatie begonnen in 2007 nadat jullie elkaar in Djibouti Stad opnieuw ontmoetten (CGVS 1, p. 11 + CGVS 2, p. 15).

Zo dient te worden vastgesteld dat u uw verblijf- en woonplaatsen binnen Djibouti niet coherent kan duiden. U verklaart aanvankelijk dat u **in 2015 naar Balbala, Djibouti Stad, verhuisd bent** (CGVS 1, p. 5), waarop u vervolgt door te verklaren dat **uw familie in 2015 naar Djibouti Stad is verhuisd** en daarvoor in Aseyla woonde. U verklaart verder een jaar voor uw familie naar Djibouti Stad verhuisd te zijn. Gevraagd of u dan in **2014** naar Djibouti Stad verhuisd bent, antwoordt u bevestigend. Even later gevraagd of u in Djibouti Stad dat eerste jaar tussen ooms en tantes verhuisde, antwoordt u bevestigend, waarna u verklaart daar te gaan in het **schooljaar 2003-2004**. Opgemerkt dat u eerder verklaarde dat u in 2014 naar Djibouti Stad verhuisd bent, verklaart u **dat u in 2004 verhuisde en uw familie in 2005** (CGVS 1, p. 6). Even later tijdens hetzelfde gehoor versprekt u zich nogmaals wanneer u verklaart dat **uw “moeder in Djibouti Stad is sinds 2015... 2005”** (CGVS 1, p. 7).

Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS gevraagd **wanneer u naar Dikhil verhuisd bent, verklaart u dat het in 2011-2010 was**, tijdens het eerste jaar van het college (CGVS 2, p. 4), waarna u verklaart dat u daarna naar Djibouti Stad gegaan bent. **Gevraagd wanneer u dan naar Djibouti Stad gegaan bent, verklaart u dat dit was in 2003-2004**. Ter bevestiging gevraagd of u dan **in 2011 naar Dikhil ging, antwoordt u bevestigend, waarna u verder verklaart in 2003 in Djibouti gekomen te zijn**. Ter bevestiging opgemerkt dat u 2011 zei, verklaart u dat het niet 2011 was, maar **2001**. Even later gevraagd welke studies u gedaan heeft, verklaart u nogmaals dat u in 2003-2004 in de 4e klas begon in Djibouti Stad (CGVS 2, p. 5).

Later tijdens het tweede gehoor voor het CGVS nogmaals gevraagd wanneer u naar Djibouti Stad verhuisd bent, verklaart u in **2003** naar Djibouti Stad verhuisd te zijn (CGVS 2, p. 21). Daarenboven verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) dat u **van uw geboorte tot 28 september 2014 in Balbala gewoond** heeft (verklaring DVZ, puntje 10). Daarenboven verklaart u bij aanvang van het eerste gehoor voor het CGVS expliciet dat er tijdens uw gehoor voor de DVZ geen fouten genoteerd werden (CGVS 1, p. 2). U legt tegenstrijdige verklaringen af over de periode waarin u naar Djibouti Stad verhuisd bent. Er kan van u verwacht worden dat u zonder tegenstrijdigheden kan aangeven waar u woonde op het moment dat u een serieuze relatie begon met uw nicht F..

Opgemerkt dient te worden dat u tijdens het tweede gehoor, wanneer geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen m.b.t. de periode dat u verhuisd bent, verklaart vele mentale problemen gehad te hebben en veel te vergeten, vnl. data, en dat u bij een psychiater geweest bent (CGVS 2, p. 4). Opgemerkt wordt dat u doorheen het tweede gehoor meerdere malen aanhaalt dat u data niet meer goed weet (CGVS 2, p. 5), dat data moeilijk zijn voor u (CGVS 2, p. 14 + 20) en dat u fouten kan maken (CGVS 2, p. 20). U toont dit niet aan d.m.v. een medisch attest. Er dient opgemerkt te worden dat uit beide gehoren blijkt dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om het asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten, het gehoor kon immers op een normale wijze plaatsvinden. **Het lijkt er daarentegen echter op dat u bij momenten bewust foute verklaringen aflegt om op die manier uw psychische moeilijkheden aan te tonen**, zo verklaart u tijdens het tweede gehoor bv. dat uw nicht in 2017 naar Djibouti Stad verhuisd is (CGVS 2, p. 14). Wanneer uw advocaat opmerkt dat u 2017 zegt, verwondert u zich er eerst over of u dat gezegd heeft, waarna u uw verklaring aanpast naar 2007 en u wijst op de moeilijkheden die data u bezorgen.

Daarenboven verklaart u tijdens het eerste gehoor voor het CGVS dat uw nicht F. in **2005-2006** naar Djibouti stad verhuisd is (CGVS 1, p. 11). Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS verklaart u aanvankelijk echter dat zij in **2017** naar Djibouti verhuist is (CGVS 2, p. 14). Opgemerkt door uw advocaat dat u 2017 zegt, verklaart u dat het **2007** is. Ter bevestiging gevraagd of uw nicht F. in 2007 naar Djibouti verhuisd is, verklaart u dat **uw relatie toen begon**. Gevraagd wanneer zij dan naar Djibouti verhuisde, verklaart u dat het in **2005** was. Gevraagd of u, toen zij in Djibouti was, u dat onmiddellijk wist, verklaart u dat toen wel geweten te hebben, maar dat u er niet naar keek (CGVS 2, p. 15). Daarenboven verklaarde u tijdens het eerste gehoor voor het CGVS dat **jullie in 2006 officieel een relatie begonnen** (CGVS 1, p. 11). U legt tegenstrijdige verklaringen af over wanneer uw nicht F. naar Djibouti verhuisde en wanneer jullie een relatie begonnen.

U verklaart voor de DVZ dat uw **echtgenote geboren is in 1999** (verklaring DVZ, p. 6). Tijdens het eerste gehoor voor het CGVS verklaart u aanvankelijk dat de huwelijksakte vermeldt dat zij op 1 januari 1999 geboren is (CGVS 1, p. 10). Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS verklaart u echter dat zij **geboren is in 1987**, maar dat u de exacte datum niet kent (CGVS 2, p. 9). U verklaart eveneens dat op de papieren staat dat zij **geboren is op 1 januari 1990**. U verklaart verder tijdens het tweede gehoor voor het CGVS dat zij **2 jaar ouder** is dan uzelf - u verklaarde zelf geboren te zijn in 1989 - (CGVS 2, p. 14). Tijdens het tweede gehoor, wanneer de door u voorgelegde documenten besproken worden, wijst u zelf op de geboortedatum van uw echtgenote zoals deze vermeld wordt op de huwelijksakte die opgesteld werd in Hargeisa, nl. dat zij geboren is op 01/01/1990 (CGVS 2, p. 18). Wanneer het uittreksel uit het geboorteregister van uw nicht besproken wordt, wordt u geconfronteerd met het feit dat u verklaart heeft dat uw echtgenote geboren is in 1999 (CGVS 2, p. 19). U verbaast zich erover dat u verklaart heeft dat zij geboren is in 1999 en **vindt het vooral opmerkelijk dat u 1999 gezegd heeft** (CGVS 2, p. 20) en verwijst naar uw eerdere verklaringen dat u geen data kan onthouden. Afgaande op dit uittreksel, blijkt echter dat zij geboren is in **1991**. U legt eveneens een huwelijksakte voor zoals deze opgesteld werd door de districtsrechtbank van Hamarweyne in Mogadishu. Op deze huwelijksakte wordt vermeld dat F. geboren is in 1987. U verklaart dat deze datum ook vermeld wordt op het paspoort van uw vrouw uit Somalië (CGVS 2, p. 22). U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over het geboortjaar van uw echtgenote.

Voor de DVZ verklaart u dat uw echtgenote **geboren is in Djibouti**, maar dat u niet precies weet waar (verklaring DVZ, p. 6). Tijdens het eerste gehoor voor het CGVS gevraagd waar uw echtgenote geboren is, verklaart u dat zij volgens de huwelijksakte geboren is in Sheiketi, een kleine lokaliteit in Dikhil (CGVS 1, p. 10). Even later verklaart u echter dat zij **geboren is in Ethiopië** (CGVS 1, p. 10-11) en dat uw tante Moumina de grens overgestoken is om uw vrouw te gaan halen. Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS verklaart u eveneens dat zij in Ethiopië geboren is (CGVS 2, p. 9).

Er wordt opgemerkt dat **geen van beide huwelijksaktes die u voorlegt vermeldt dat uw echtgenote in Sheiketi geboren is**. U legt tegenstrijdige verklaringen af over waar uw echtgenote geboren is.

Voor het CGVS verklaart u dat de **vader van uw echtgenote B. I.** heet en dat de **pleegvader van uw echtgenote Do.F.** heet (CGVS 1, p. 10). Voor de DVZ verklaarde u echter dat **Do.F. de vader** is van uw echtgenote (verklaring DVZ, p. 6). U legt tegenstrijdige verklaringen af over de vader van uw echtgenote. Bovendien verwondert het dat u een overlijdensakte voorlegt van **Do.F., waaruit blijkt dat hij op 20 juli 1991 overleden is, terwijl hij in 1998 door een rechtbank aangesteld werd als pleegvader van uw echtgenote** (CGVS 1, p. 10 + 24). Daarenboven legt u tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over het huwelijk zelf. U verklaart voor de DVZ een **religieus huwelijk aangegaan te zijn op 15 september 2010 in Djibouti** (verklaring DVZ, p. 6). Tijdens het eerste gehoor voor het CGVS gevraagd wanneer jullie getrouwd zijn, verklaart u eerst dat er geen echte huwelijksceremonie geweest is, maar dat jullie seksuele betrekkingen hebben gehad zonder te trouwen (CGVS 1, p. 9). Gevraagd of jullie daarna ook niet getrouwd zijn, verklaart u de documenten in Hargeisa gedaan te hebben, dat daar een huwelijksakte opgemaakt werd om zo de geboorteaktes van de kinderen te kunnen krijgen (CGVS 1, p. 10). Ter bevestiging gevraagd of jullie **officieel in Somaliland gehuwd zijn, verklaart u gehuwd te zijn in 2013**. U verklaart verder dat er documenten gevraagd werden op de Shariarechtbank, waarop u gezegd heeft dat jullie in Djibouti Stad getrouwd zijn op 15 september. Gevraagd of jullie dan op 15 september 2013 getrouwd zijn op papier, verklaart u in 2013 voor de rechtbank getrouwd te zijn. U verklaart verder dat u wilde aantonen in **september 2009** getrouwd te zijn om zo aan te tonen dat er geen seksuele betrekkingen waren buiten het huwelijk. Gevraagd of u dan gehuwd was in Djibouti Stad, antwoordt u bevestigend, waarna u verder gaat door te stellen dat op de documenten staat dat u **gehuwd bent in Djibouti Stad, zoals op de huwelijksakte staat die in Somaliland opgesteld werd**. Tijdens het tweede gehoor opgemerkt dat de **betreffende huwelijksakte vermeldt dat het huwelijk plaats had in Hargeisa en niet in Djibouti**, verklaart u dat **ze erop aandrongen dat Hargeisa als huwelijksplaats opgegeven werd omdat het anders niet mogelijk was** (CGVS 2, p. 17-18). Er wordt eveneens opgemerkt dat de huwelijksakte die u in Mogadishu liet opstellen vermeldt dat u in **Mogadishu gehuwd bent**. U verklaart echter uitdrukkelijk dat u de huwelijksakte uit Hargeisa toonde om dat huwelijk (die huwelijksakte) te doen (CGVS 2, p. 22). U legt inconsistente en tegenstrijdige verklaringen af over waar en wanneer u gehuwd bent.

Gezien het bovenstaande maakt u het niet aannemelijk een relatie aangegaan te zijn in de omstandigheden zoals u deze schetst voor het CGVS.

Daarenboven legt u nog meer tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af m.b.t. de problemen die u in Djibouti ondervond omwille van uw relatie met uw nicht F..

U verklaart dat **uw ouders op een dag ontdekten dat uw vrouw zwanger was** (CGVS 1, p. 4). Later tijdens het gehoor, wanneer u in uw eigen bewoordingen de redenen uitlegt waarom u niet naar Djibouti kan terugkeren, **blijkt echter dat uw vader u vroeg of u met een meisje geslapen heeft (CGVS 1, p. 14), maar dat hij u op dat moment niets gevraagd heeft over uw nicht**. Indien uw ouders ontdekten hadden dat uw nicht van u zwanger was, zou uw vader u daar op dat moment zeker over aangesproken hebben aangezien hij volgens uw eigen verklaringen niet akkoord zou zijn met de relatie (CGVS 1, p. 13).

U verklaart tijdens het eerste gehoor voor het CGVS **“het langste dat ik in Somaliland was, was toen we op vakantie gingen, dat was een week”** (CGVS 1, p. 4-5). Eerder had u al verklaard dat u **in 2013 een week op vakantie gegaan was bij uw vrouw in Somaliland** (CGVS 1, p. 3). Later tijdens datzelfde gehoor verklaart u echter op 14 februari 2010 Djibouti verlaten te hebben (CGVS 1, p. 14-15) en op 15 maart 2010 teruggekeerd te zijn uit Hargeisa (CGVS 1, p. 17), een periode van **een maand**. U tijdens het tweede gehoor nogmaals gevraagd wat de langste periode was dat u in Somaliland geweest bent, verklaart u nogmaals dat het **ongeveer een week** was (CGVS 2, p. 3). Later tijdens het tweede gehoor verklaart u echter opnieuw dat u van **15 februari 2010 tot 16 maart 2010 in Somaliland** was (CGVS 2, p. 5). U legt tegenstrijdige verklaringen af over de langste periode dat u aaneensluitend in Somaliland verbleef.

Het verwondert daarenboven dat u, hoewel u meermaals verklaart een dubbel (CGVS 2, p. 4 + 13) of een clandestien leven (CGVS 2, p. 3 + 17) te moeten leiden, verklaart toch met een beetje zekerheid te leven in Djibouti (CGVS 2, p. 11).

U verklaart daarenboven dat in 2014 **de datum van terugbetaling (van een lening) naderde, waardoor het niet meer mogelijk was in Djibouti te blijven.** Later tijdens het gehoor verklaart u nogmaals dat u **voor 2014 een normaal leven leidde, voor u het geld leende** (CGVS 2, p. 13). Daarenboven, gevraagd wat u denkt dat u zal gebeuren indien u vandaag zou terugkeren naar Djibouti, rekening houdende met hetgeen uw familie op dit moment denkt en weet, verklaart u dat als u nu zou terugkeren, u **vragen gesteld worden over het geld dat u geleend heeft** (CGVS 2, p. 12-13).

Tijdens het eerste gehoor voor het CGVS verklaarde u eveneens dat u op 30 september (2014) moest beginnen betalen en dat u op 27 september (2014) weggegaan bent (CGVS 1, p. 19). U verklaart verder dat u uw vader vertelde dat u het geld van de lening niet ontvangen had. Tijdens het tweede gehoor gevraagd wanneer u de lening moest beginnen terugbetalen, verklaart u aanvankelijk dat u in september 2015 moest beginnen terugbetalen, waarna u verklaart dat "ik begon terug te betalen in 2013, op het einde van 2015" (CGVS 2, p. 9). Ter verduidelijking gevraagd of u in 2013 of in 2015 begon terug te betalen, verklaart u echter dat het in september 2014 was, want in 2015 was u in België. Gevraagd wie borg stond voor het krediet, verklaart u **dat A. en M. borg stonden, maar dat u de volledige naam niet kent** (CGVS 2, p. 10). U legt in kader van uw asielaanvraag documenten voor m.b.t. de lening die u in 2013 door het Fons de Développement Economique de Djibouti (FDED) toegekend kreeg. Hoewel u een loonfiche voorlegt van een zekere Mahamed Awaleh Miguil, blijkt uit de documenten van FDED dat **A. Omar Dabar en Moussa Guelleh Aye** zich borg gesteld hebben, maar niet dat er een M. zich borg gesteld heeft. U legt inconsistente en tegenstrijdige verklaringen af over de lening die u door FDED toegekend werd, waarvan de terugbetaling u in september 2014 deed besluiten Djibouti te verlaten. Daarenboven verklaart u voor het CGVS dat u op 27 september 2014 Djibouti verlaten heeft en op **28 september 2014 in Egypte** toekwam (CGVS 1, p. 4), terwijl u in een brief gericht aan de Directeur van Paspoorten, Immigratie en Nationaliteit verklaarde dat u op **15 september 2014** in Caïro toekwam. Het paspoort bevat echter een luchthavenstempel waaruit blijkt dat u Djibouti verlaten heeft op **19 september 2014**. Tijdens het eerste gehoor voor het CGVS gevraagd naar uw broers en zussen, verklaart u niet te weten of er nog 1 of 2 kinderen meer zijn, **u heeft dat immers niet gevraagd omdat uw vader dan zou weten dat u niet in Somaliland bent** (CGVS 1, p. 9). Tijdens het tweede gehoor gevraagd waar uw familie momenteel denkt dat u bent, verklaart u echter dat **zij weten dat u in België bent** (CGVS 2, p. 6) en dat ze het al lang weten. U verklaart verder dat uw familie echter niet weet om welke reden u effectief asiel aangevraagd heeft. U legt tegenstrijdige verklaringen af over waar uw familie denkt dat u momenteel bent.

U legde in het kader van uw asielaanvraag een geboorteakte voor. De geboorteakte die u voorlegt, bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document.

U legt een aanvraag voor t.a.v. Fedasil, ter wijziging van de verplichte plaats van inschrijving. Dit document heeft betrekking op uw verblijf in het opvangcentrum, waardoor dit het voorgaande niet kan weerleggen.

U legt rapporten voor die door uw vader geschreven werden in zijn hoedanigheid van ambtenaar. Gevraagd of deze rapporten verband houden met uw asielrelaas, antwoordt u ontkennend (CGVS 2, p. 17). U legt eveneens een brief voor waaruit blijkt dat uw vader als tolk aangesteld werd. Deze documenten hebben betrekking op de werkzaamheden van uw vader en kunnen het voorgaande niet weerleggen.

U legt geboorteaktes voor van twee kinderen, nl. R. en A.. Dezen kunnen het voorgaande echter niet weerleggen.

U legt foto's voor van uzelf en uw gezin. Deze foto's tonen slechts personen waarvan niet objectief vastgesteld kan worden welke hun relatie is, noch waar deze foto's genomen werden. Deze foto's kunnen evenmin het voorgaande weerleggen.

U legt identiteitsbewijzen voor van uw tante M.G. en uw zus M.H.E.. Deze identiteitsbewijzen hebben betrekking op andere personen en kunnen het voorgaande niet weerleggen.

U legt schoolattesten neer van zowel uzelf als uw echtgenote, en een studentenkaart van de Université de Djibouti voor het schooljaar 2009-2010 van uzelf. Deze documenten hebben slechts betrekking op de opleiding die u beiden genoten heeft, maar kunnen het voorgaande niet wijzigen.

U legt een lidkaart van Mediathèque, een bibliotheek, voor, dd. 24/02/2014. Dit kan het voorgaande echter niet weerleggen.

U legt een gezinssamenstelling voor die opgesteld werd op 10/11/2007 in Aseyla. Aangezien u verklaart reeds voor 2007 naar Djibouti Stad verhuisd te zijn, gevraagd waarom u een gezinssamenstelling voorlegt die in Aseyla opgesteld werd (CGVS 2, p. 21-22), verklaart u dat uw vader dit heeft laten opstellen en dat het enkel betekent dat het grootste deel van het gezin nog in Aseyla woonachtig was op dat moment. Het betreft in feite een opsomming van de personen die tot het gezin van uw vader behoren. Dit kan het voorgaande niet wijzigen.

U legt meerdere documenten neer die uw verblijf in Egypte aan dienen te tonen, zoals een huurcontract, een aanvraag tot gezinshereniging, een brief gericht aan de Directeur van Paspoorten, Immigratie en Nationaliteit. Deze documenten hebben betrekking op uw verblijf in Egypte en kunnen het voorgaande niet weerleggen.

*U legt documenten neer van Saba Islamic Bank. U verklaart dat u deze documenten nodig had om het geld van de toegekende lening te ontvangen. Er dient opgemerkt te worden dat de documenten opgesteld werden door de Djiboutiaanse afdeling van Saba Islamic Bank, met SWIFT-code **SAAIYESAXXX**. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat de SWIFT-code van de Djiboutiaanse afdeling van Saba Islamic Bank **SAIDJJD** is (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Bovendien toont dit document niet aan dat u in uw land van herkomst problemen zou hebben gehad die een internationale bescherming rechtvaardigen.*

U legt een reisdocument voor, uitgegeven op 08/05/2014. U verklaart dit reisdocument gebruikt te hebben om o.m. uw echtgenote in Somaliland te bezoeken. Opgemerkt wordt dat dit reisdocument niet vermeldt dat u in Somaliland geweest bent, maar enkel aantoonst dat u via de luchthaven van Djibouti het land verlaten heeft en binnengekomen bent. Dit reisdocument kan het voorgaande niet weerleggen.

U legt een uittreksel uit het strafregister voor. U verklaart dit elke paar maanden aangevraagd te hebben en er mee aan te willen tonen dat u geen erge fouten gemaakt heeft (CGVS 2, p. 25). Dit kan het voorgaande echter niet weerleggen.

U legt documenten neer m.b.t. aanvragen die u gericht heeft aan de Canadese autoriteiten om een studentenvisum te bekomen. U verklaart hiermee aan te willen tonen dat u getracht heeft via legale weg Djibouti te verlaten (CGVS 2, p. 23).

U legt eveneens documenten neer die u gebruikt heeft om visa aan te vragen voor Europa en Canada. U verklaart voor deze documenten betaald te hebben, maar ze nooit gebruikt te hebben (CGVS 2, p. 25). Deze documenten kunnen het voorgaande niet weerleggen, te meer daar u zelf verklaart geld betaald te hebben voor deze documenten.

U legt documenten neer m.b.t. E.G.D.. U verklaart dat dit een vriend is van uw vader die borg wilde staan om uw studentenvisum voor Canada aan te vragen (CGVS 2, p. 26). Aangezien deze documenten geen betrekking hebben op uw vrees t.a.v. uw thuisland, kunnen zij het voorgaande niet weerleggen.

U legt eveneens foto's neer van de Somalische paspoorten van F., DO.F., A. en R.. Deze paspoorten hebben betrekking op andere personen en werden opgesteld door de Somalische overheid. Deze kunnen het voorgaande niet weerleggen.

De door u voorgelegde huwelijksaktes, de geboorteakte van uw nicht F., de overlijdensakte van DO.F., de documenten m.b.t. de lening toegekend door FDED, uw Djiboutiaans paspoort (dd. 13/04/2014), uw Somalilands paspoort (dd. 01/06/2013) werden hierboven reeds besproken.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 21 september 2017 aan dat hij het niet eens is met het besluit dat hij zou tekortgeschoten zijn aan deze medewerkingsplicht; integendeel, hij is van mening dat hij ten opzichte van het CGVS volledige transparantie heeft geschapen, zowel door middel van zijn verklaringen, als door middelen van alle stukken die hij heeft neergelegd, en dat waren er heel wat; het verzoekschrift betoogt dat, mocht hij inderdaad getracht hebben om de asielinstanties te misleiden of informatie achter te houden – *quod non* – dan zou hij zeker een aantal documenten hebben kunnen inhouden.

Waar verweerder het niet aannemelijk acht dat verzoeker de Djiboutiaanse nationaliteit zou hebben, bevestigt verzoeker zijn verklaringen en verwijst hij opnieuw naar de documenten die hij heeft neergelegd.

Verzoeker verduidelijkt als volgt:

"Op DVZ was de situatie wellicht nog enigszins verwarrend maar ook daar heeft hij duidelijk toegelicht dat de "nationaliteit" van Somaliland als finaliteit had om het bezoek aan zijn vrouw en het circuleren in Somaliland te vergemakkelijken. Meer uitleg bij de procedure e.d. werd hem niet gevraagd; ook was hij toen nog niet in het bezit van de paspoorten van Somaliland die nog in Egypte waren.

Tijdens de gehoren op het CGVS heeft verzoeker in alle transparantie, én met alle documenten erbij, uitgelegd in welke omstandigheden en via welke procedure hij die paspoorten van Somaliland - en ook andere documenten van burgerlijke stand in Somaliland, en n Somalië- heeft verkregen. Hij stelt dat hij een paspoort heeft van Somaliland, -maar geen andere nationaliteit en verduidelijkt dit :

Verzoeker heeft de paspoorten niet via de normale procedure aangevraagd maar hij kon hierin slagen via een vriend die een kennis had bij de immigratiedienst en middels betaling kreeg hij de paspoorten bij hem bezorgd. Omdat hij toch tot één van de 4 clans van Somaliland behoorde, kon het paspoort hem op die manier afgeleverd worden.

De bedoeling ervan was louter zijn bewegingsmogelijkheden verbeteren en lastige controles vermijden, temeer daar Somaliland niet ver is en die nabijheid ervoor zorgde dat hij zo min mogelijk met de overheid in contact moest komen."

In deze optiek merkt verzoeker nog het volgende op:

"Ten eerste dat Somaliland hoe dan ook niet erkend is door de internationale gemeenschap, - en evenmin het paspoort van Somalië. De verwijzing naar deze "nationaliteit" is dan ook totaal niet pertinent. De geldigheidsdatum van deze documenten is trouwens verstreken.

Ten tweede dat hij in elk geval in dat "land" niet in veiligheid is tov Djibouti.

Verzoeker herhaalt dat hij volledige toelichting heeft gegeven bij de gang van zaken én bij de neergelegde documenten en dat hij volledige transparantie heeft geboden omtrent zijn identiteit en nationaliteit; hij heeft tenslotte zijn zijn paspoort van Djibouti neergelegd."

Verzoeker herneemt dat hij een groot probleem heeft met het herinneren van data; *"dit is uiteraard normaal in de mate dat zijn verhaal zich afspeelt over verschillende jaren én door het feit dat hij inderdaad "een dubbel leven leidt"; deze omstandigheden zijn op zich niet van aard om zoveel informatie steeds correct te kunnen oproepen."*

Verzoeker haalt aan dat daarbij het gegeven komt dat, en dit in direct verband met het leiden van dat dubbele leven, verzoeker enorm onder druk staat en psychische problemen heeft ontwikkeld.

Hij stelt medicatie te nemen en raadpleegde in het verleden een dokter en ook een psychiater; deze laatste wist hoofdzakelijk te adviseren dat verzoeker niet aan een ziekte leed en dat zijn problemen zich in feite zouden oplossen indien zijn status in België zou geregeld worden. Volgens het verzoekschrift lijkt dit inderdaad plausibel en verklaart dit waarom verzoeker ook geen attest neerlegde op het CGVS. Het verzoekschrift benadrukt dat dit niet wegneemt dat hij medicatie neemt en concentratie- en geheugenstoornissen heeft.

Verzoeker legt hieromtrent nog bijkomende stavingstukken neer.

De opmerking van verweerder dat verzoeker over normale cognitieve capaciteiten beschikt is totaal niet pertinent omdat de cognitieve capaciteiten en de concentratieproblemen niets met elkaar te maken hebben, aldus het verzoekschrift.

Hoe dan ook stelt het verzoekschrift dat de -verwarrende- opsomming van een aantal data inderdaad de indruk geeft van een asielzoeker die alles terecht door elkaar haalt, doch als men zijn opmerkingen tijdens het gehoor naleest en rekening houdt met zijn psychische druk moet het duidelijk zijn dat dit geenszins het geval is en dat deze zaken eerder bijkomstig zijn: *"als men alles op een rijtje zet, ziet men dat de data wel degelijk kloppen en dat sommige data zo absurd zijn, dat het uiteraard om vergissingen gaat (bvb 2015 ipv 2005 of 2017 ipv 2007); dit zijn in feite geen overtuigende motieven om de geloofwaardigheid omtrent de verblijfplaatsen en relatie aan het wankelen te brengen,- temeer daar verzoeker een bijzonder groot bundel van bewijsstukken over al deze elementen heeft neergelegd."*

Verzoeker stelt dat hij in 2001 naar Dikhil verhuisd is en daar zijn eerste jaar van het college begonnen is. Hij legt uit dat hij in 2003-2004 naar Djibouti verhuisde en toen bij ooms en tantes verbleef; *"hij studeerde toen zijn 8^e jaar; in 2005 is zijn familie eveneens naar Djibouti verhuisd; in 2005- 2006 dubbelde hij het 9^e leerjaar; in 2006-2007 ging hij naar het eerste jaar van het lyceum en aan het einde van het eerste jaar van het lyceum begonnen verzoeker en zijn nicht hun relatie. In 2007-2008 zat verzoeker in zijn 2^e jaar van het lyceum en in 2008-2009 zaten verzoeker en zijn nicht -samen- in het 3^e jaar van het lyceum."*

Het verzoekschrift betoogt dat verweerder met betrekking tot de geboortedatum en geboorteplaats van F. ook veel ophef voor niets maakt: *"ten eerste is de datum van "1999" opnieuw zo absurd dat het ofwel om een onnauwkeurigheid van verzoeker gaat, dan wel om een fout in de vertaling;*

Uiteindelijk is de situatie in Afrika niet dezelfde als in België en verzoeker heeft op duidelijke manier, én ook met alle documenten ter toelichting, de nodige informatie gegeven; men stelt vast dat de motivering te veel gewicht geeft aan elementen die uiteindelijk vrij bijkomstig zijn.

Op alle schooldocumenten en op de geboorte akte van F. staat duidelijk 1/1/1991; dat zij echter niet in de stad werd geboren en dat er informeel werd gezegd dat zij geboren is in 1987 en dus ouder is dan verzoeker is een gegeven dat nergens op documenten vermeld staat, maar wel in overeenstemming kan zijn met de Afrikaanse realiteit, temeer daar de documenten a posteriori zijn opgesteld. Dat er aldus verwarring kan ontstaan zijn over de exacte geboortedatum is niet vreemd én allerminst een aanwijzing dat de problemen van verzoeker niet geloofwaardig zouden zijn."

Met betrekking tot de huwelijksakte(s), heeft verzoeker ook reeds duidelijk benadrukt dat hij nog steeds niet officieel gehuwd is in Djibouti maar dat hij daar wel een geheim *"religieus huwelijk"* heeft afgesloten om hun seksuele relatie te regulariseren. Verzoeker stelt dat hij een akte heeft laten opstellen in Somaliland, steeds weer met de bedoeling om daar in rust en sereniteit te kunnen verblijven en vervolgens in Somalië, met het oog op het indienen van het visumdossier voor Egypte. Zoals verzoeker aangaf waren dit in feite geen reguliere documenten maar *"middelen"* om een veilige toekomst ver van Djibouti te organiseren en al deze documenten moeten dan ook in die context begrepen worden. Verzoeker benadrukt nogmaals dat hij al deze documenten heeft neergelegd, precies om aan te tonen wat hij allemaal heeft gedaan om in veiligheid te geraken, met uiteindelijk zijn reis naar Europa/België.

Al zijn verklaringen kunnen duidelijk nagetrokken worden door een vergelijking met de neergelegde stukken, mits daarvan zoals thans wel het geval is, geen verkeerde interpretatie wordt gemaakt.

Verzoeker merkt op dat hij ervan beticht wordt valse en/of tegenstrijdige documenten voor te leggen die de geloofwaardigheid van zijn relaas aantasten, terwijl zij voor een goed verstaander precies de veruitwendiging zijn van de jarenlange problemen van verzoeker die zich op alle mogelijke manieren in veiligheid trachtte te brengen.

Hij kon deze documenten zoals gezegd ook achtergehouden hebben om verwarring te vermijden maar omdat hij volledige transparantie wilde bieden, -zoals vereist wordt- krijgt hij nu het verwijt een ongeloofwaardig bedrieglijk verhaal te vertellen.

Verzoeker stelt vast dat de bestreden beslissing een aaneenschakeling van verkeerde interpretaties is. Verzoeker werd twee keer lang gehoord maar het valt niet te ontkennen dat hij zoveel te vertellen heeft dat ook dit mogelijks niet voldoende was om tot een volledig en correct begrip van de feitelijke elementen te komen, integendeel, zoals thans blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing.

Verzoeker nuanceert nog dat hij in eerste instantie kort door de bocht ging in zijn verklaringen maar later deze situatie in detail toelichtte en verduidelikte, waarbij gebleken is dat zijn familie vermoedens had betreffende een relatie met F. maar dit niet zeker was. Hij stelt het volgende: *"het is pas op een dag, nadat verzoeker gesproken had met zijn neef M.I.D., en toen zijn vader hem daarop aansprak dat zijn vader wellicht het verband had kunnen bewijzen dat het om F. ging, mochten ze haar -zwanger- gezien hebben; op dat ogenblik zijn ze dus niet meer teruggekeerd naar huis en zijn ze gevlucht."*

Later werd verzoeker na zijn terugkeer nogmaals en meermaals ondervraagd over alles, maar steeds ontkende hij alles.

Met betrekking tot de periode van een week gaat het om een periode nadat verzoeker teruggekeerd was naar Djibouti en niet om het aanvankelijke verblijf, toen hij samen met zijn nicht naar Somaliland was gevlucht; hier betreft het duidelijk een misverstand.

Het feit dat verzoeker gedurende enkele jaren nog een beetje "*normaal*" in Djibouti kon verblijven, moet volgens verzoeker afgemeten worden ten opzichte van de situatie in 2015 toen blijven geen optie meer kon zijn. Hoe dan ook, verzoeker stelt de bewijsstukken te zullen leggen in verband met de garant, die vervangen werd door M., omdat hij afgehaakt had, toen bleek dat hij zelf geen voordeel kon halen uit de lening. Het paspoort van verzoeker is duidelijk omtrent de data van vertrek en aankomst in Egypte.

Tot slot vraagt verzoeker rekening te houden met de uitgebreide bundel van stavingstukken die elk onderdeel van zijn asielaanvraag ondersteunen en deze opnieuw aan een grondig onderzoek te onderwerpen in het licht van zijn verklaringen en het administratief dossier.

2.2. Stukken

Ter zitting legt verzoeker bij aanvullende nota een "*Medisch attest van Dr. Albert Véronique*", een "*Medisch attest van Dr. Al Chabaani*", een document van FDED neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Voorop stelt de Raad vast dat verzoeker zijn Djiboutiaanse nationaliteit aantoont met geldige identiteitsdocumenten, onder meer zijn Djiboutiaans paspoort en geboorteakte en voorts studiedocumenten en documenten inzake de toekenning van een lening/subsidie. Verzoeker heeft deze ook voorgelegd aan de Egyptische autoriteiten toen hij een verblijfsvergunning aanvraag – maar niet heeft verkregen - voor dit land. De door verzoeker neergelegde “Somalilandse” documenten zijn volgens verzoeker vals (gehoorverslag van het CGVS van 18 mei 2017 (hierna: CGVS-verslag 1), p. 3; gehoorverslag van het CGVS van 27 juni 2017 (hierna: CGVS-verslag 2), p. 3). De Raad kan de bestreden beslissing niet volgen waar gesteld wordt dat verzoeker over een dubbele nationaliteit zou beschikken. Vooreerst zijn de identiteitsgegevens op het Somalilandse paspoort niet correct. Voorts is Somaliland een niet-internationaal-erkende, *de facto* staat en valt internationaal onder Somalië. Voorts is verzoekers Djiboutiaanse nationaliteit die niet betwist wordt door de CGVS, onverzoenbaar met deze van Somaliland nu dit land de dubbele nationaliteit niet aanvaardt (zie artikel 2 van de Nationaliteitswetgeving van Somaliland (Law No: 22/2002)). De asielaanvraag van verzoeker wordt dan ook ten aanzien van zijn land van herkomst, Djibouti, beoordeeld.

2.4.2. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Djibouti nu hij beweerdelijk wordt gevisieerd door zowel zijn eigen familie als die van zijn nicht F. omdat verzoeker een relatie zou hebben met F. en haar voor haar familie verborgen zou houden (*“we problemen zouden krijgen, gedood worden, verbannen worden, dit door onze familie.”*, CGVS-verslag 1, p. 4). Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij ingeval van terugkeer naar Djibouti vervolgd zou worden door zijn eigen familie of zijn schoonfamilie.

2.4.3. Verzoeker dubbelzinnige verklaringen over zijn huwelijk wijzen op een gebrekkige medewerking. De Raad neemt niet dat hij clandestien gehuwd is. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart verzoeker een religieus huwelijk aangegaan te zijn op 15 september 2010 in Djibouti (verklaring DVZ, p. 6), wat hij tijdens het eerste gehoor voor het CGVS ontkent. Verzoeker stelt tijdens dit eerste CGVS-verhoor dat er geen echte huwelijksceremonie geweest is en zij seksuele betrekkingen hebben gehad zonder te trouwen (CGVS 1, p. 9) en daarna getrouwd zijn in Hargeisa om geboorteaktes voor de kinderen te kunnen krijgen (CGVS 1, p. 10). Verzoeker bevestigt daarop officieel gehuwd zijn in Somaliland in 2013 maar voegt toe dat er documenten gevraagd werden op de Shariarechtbank, waar verzoeker verklaarde dat zij in Djibouti Stad getrouwd zijn op 15 september 2013. De overige verklaringen van verzoeker tijdens het tweede CGVS-verhoor inzake de huwelijksakte uit Somaliland met vermelding dat het huwelijk plaats had in Hargeisa en niet in Djibouti (CGVS 2, p. 17-18) en de huwelijksakte uit Mogadishu met vermelding van plaats van het huwelijk Mogadishu zijn aangekocht volgens verzoeker. Hoe dan ook dient te worden aangenomen dat verzoeker niet clandestien huwde maar religieus en dus wettelijk gehuwd is in Djibouti in 2010 of 2013. Dat dit onbekend zou zijn bij de familie van verzoeker en van zijn vrouw wordt niet aannemelijk gemaakt. Immers de vaststelling dat verzoeker met een nicht gehuwd is, binnen dezelfde sociale kring en onder dezelfde sociale controle en gezien de vereisten van het geldig religieus huwelijk kan in redelijkheid worden aangenomen dat een dergelijke belangrijke gebeurtenis niet onbekend blijft.

2.4.4. Verzoekers asielmotieven dat zijn schoonfamilie hem ervan verdacht zijn echtgenote, F. te hebben vermoord, maar kon dit niet bewijzen, kunnen dan ook niet overtuigen. Het is mogelijk dat de families dit huwelijk niet genegen waren, doch het is niet aannemelijk dat verzoeker daarop voor moord wordt vervolgd ook al beweert verzoeker dit meisje zwanger gemaakt te hebben voor het huwelijk. (*“Ze hebben me van veel beschuldigd, maar dat heb ik niet verteld. Ze hebben daarom klacht ingediend bij de politie. Ze beschuldigden me dat ik mijn vrouw gedood heb, dat ik ze naar Hargeisa gebracht heb, dat ik haar verkocht heb, maar zonder dat te kunnen bewijzen.”*, CGVS-verslag 2, p. 10-11). Hoe dan ook verzoeker zou ingevolge een klacht ondervraagd zijn door de politie maar is nadien terug vrijgelaten. Verzoeker gaf nog aan dat dergelijke kwesties door de stam worden afgehandeld en dat dat beide families de kwestie reeds hadden besproken, *“als iemand dood is moet men compensatie betalen. Dat wordt geregeld door de stam. De verzekering als iemand in Djibouti sterft, is 13.000 euro, 2.500.000 FDJ. Het ligt daarrond. De compensatie is nooit gedaan, want ze moesten bewijzen dat ik de vrouw gedood heb. Ze hebben het nooit kunnen bewijzen. Ze zijn bewijs gaan vragen bij de politie, maar niets is gebeurd, want ze moesten bewijzen dat [verzoeker] F. had meegenomen. Dat konden ze niet bewijzen. Ze hebben veel gevraagd aan de familie van mijn vrouw, maar ze antwoorden nooit. Zodra ze ons verhaal vertellen, zal er compensatie zijn. Het is catastrofaal. Ik beeld het me niet in, ik geef er niet om. Het essentiële is mijn vrouw. Ze hebben geen medelijden.”* (CGVS-verslag 2, p. 11-12).

Verzoeker toont niet aan na 8 of 5 jaar nog steeds onoverkomelijke problemen te hebben met de familie van zijn vrouw te meer zij de gebruikelijke kanalen – een klacht bij de politie en gesprekken tussen de families – hebben aangewend. Verzoeker kan bezwaarlijk voor de moord op F. worden vervolgd wanneer zijn vrouw gezond en wel leeft en hij dit dan ook makkelijk dan aantonen.

2.4.5. Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat verzoeker evenmin om volgende redenen aannemelijk maakt een relatie met F. te zijn aangegaan in de omstandigheden zoals hij deze op de zetel van het CGVS heeft uiteengezet, nu (i) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt aangaande zijn verblijf- en woonplaatsen binnen Djibouti (CGVS-verslag 1, p. 5, p. 7; gehoorverslag van het CGVS van 27 juni 2017 (hierna: CGVS-verslag 2), p. 4, p. 5, p. 21; verklaring DVZ, punt 10) en hij aldus niet eenduidig kan stellen waar hij woonde op het moment dat hij een serieuze relatie begon met F.; (ii) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt aangaande het begin van zijn relatie met F. en het jaar wanneer zij naar Djibouti verhuisde (CGVS-verslag 1, p. 11; CGVS-verslag 2, p. 14); (iii) verzoeker inconsistente verklaringen aflegt aangaande het geboortjaar en de geboorteplaats van zijn echtgenote (verklaring DVZ, punt 15a; CGVS-verslag 1, p. 10-11; CGVS-verslag 2, p. 9, p. 14, p. 19, p. 20, p. 22); (iv) verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat Do.F. de vader van zijn echtgenote was (verklaring DVZ, punt 15a), doch bij de Commissaris-generaal aangaf dat B.I. haar vader was en Do.F. haar pleegvader (CGVS-verslag 1, p. 10); (v) verzoeker tegenstrijdige en verwarrende verklaringen aflegt over zijn huwelijk met F., meer bepaald waar en wanneer dit voltrokken werd, en dat deze verklaringen evenmin overeenstemmen met de door verzoeker voorgelegde huwelijksakte (verklaring DVZ, punt 15a; CGVS-verslag 1, p. 9-10; CGVS-verslag 2, p. 17-18, p. 22); (vi) hij tevens tegenstrijdige verklaringen aflegt aangaande een langdurige periode van verblijf in Somaliland (CGVS-verslag 1, p. 3-5, p. 14-15, p. 17; CGVS-verslag 2, p. 3, p. 5). Gelet op de talloze vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker de (volledige) waarheid met betrekking tot zijn levenswandel in Djibouti, en zijn hieraan gelieerde beweerde problemen, niet vertelt.

2.4.6. Voor het overige stelt verzoeker slechts dat de familie van F. hem vragen stelde over F. (*“Voor te vertrekken vroegen ze me nog, waar is die vrouw? Er zijn twee families. De familie van mijn vrouw is mijn tante, ze stelt mij nog vragen, en aan de familie van mijn vader. Ze stelt tot op vandaag vragen over mijn vrouw. Tot op vandaag doet ze dat.”*, CGVS-verslag 2, p. 11), wat indien zij in Hargeisa woont slechts een normale reactie is. Ook hieruit kan niet blijken dat verzoeker in geval van terugkeer naar Djibouti zou worden vervolgd door zijn schoonfamilie. Geenszins kan aangenomen worden dat verzoekers schoonfamilie, F. tot op heden nog niet heeft kunnen vinden. Verzoeker stelde bovendien zelf, *“Ze wisten dat ik mijn familie niet naar een ander land verder dan Somaliland kon brengen, want mijn vrouw had geen paspoort. Ze wisten dat ze zich in Somalië zou verbergen. Het zou gemakkelijk zijn als ze haar wilden zoeken om haar te vinden. Ik was verplicht te vluchten, omdat ze me in de gevangenis zouden steken, zouden folteren, me zouden doden.”* (CGVS-verslag 2, p. 11). Dergelijke vaststellingen dragen slechts bij tot de ongelooftwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

2.4.7. Evenmin maakt verzoeker aannemelijk dat hij zou worden vervolgd door zijn eigen familie ingeval van terugkeer naar Djibouti omwille van de keuze van zijn echtgenote. Zo legt hij over zijn beweerde problemen omwille van zijn relatie met F. incoherente verklaringen af. Verzoeker stelde aanvankelijk, *“Mijn vrouw was zwanger. Mijn ouders ontdekten op een dag dat mijn vrouw zwanger was. Ze hebben toen de beloofde vervolgingen gedaan.”* (CGVS-verslag 1, p. 4), terwijl hij even later verklaarde dat zijn vrouw zwanger was en hij gebeld werd door zijn vader, *“Hij zei, ik heb een verhaal gehoord. Ik dacht, ik ken hem, mijn vader. Hij zei, wat heb je gedaan? Heb je met een meisje geslapen? Ik zei, neen, dat heb ik niet gedaan. Dan zei hij, goed, dan zien we elkaar thuis.”* (CGVS-verslag 1, p. 14). Dat verzoeker niet eenduidig kan aangeven dat hij wel of niet vervolgd wordt door zijn familie omwille van het zwanger maken van zijn vrouw, dan wel *“een meisje”*, getuigt ervan dat verzoekers familie hem niet viseert om deze reden. Hoe dan ook verzoeker wordt nog steeds financieel gesteund door zijn familie (zie onder inzake de uitbetaling van de garanten van zijn lening).

2.4.8. Daarnaast stelt de Raad vast dat, hoewel verzoeker meermaals verklaarde een dubbel of clandestien leven te hebben geleid (CGVS-verslag 2, p. 3, p. 4, p. 13, p. 17), hij aangaf dat hij voor 2014 - voor hij de lening aanging - nog een normaal leven had (*“Voor 2014 leefde ik een beetje in zekerheid in Djibouti, maar in 2014 omdat de datum van terugbetaling naderde, was het niet meer mogelijk in Djibouti te blijven.”*, CGVS-verslag 2, p. 11; *“Voor 2014 had ik een normaal leven, voor ik het geld leende.”*, CGVS-verslag 2, p. 13). Verzoeker leert de vermeende vervolging door zijn familie aldus aan het gegeven dat hij geld zou hebben geleend waarvoor zijn ooms A. en M., borg stonden (CGVS-verslag 2, p. 10). Verzoeker heeft dit geld aangewend voor andere doeleinden.

Uit verzoekers verklaringen blijkt niettemin dat zijn familie hem bleef steunen, zijn schuld ten aanzien van FDED heeft overgenomen en betaald (*"Je begon in september 2014 te betalen?"*, *"Ik betaalde dat niet, mijn familie betaalde dat. Ik was in Egypte."*, CGVS-verslag 2, p. 10). Nog daargelaten dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt aangaande de aanvangsdatum van de terugbetaling van de lening (CGVS-verslag 1, p. 4, p. 19; CGVS-verslag 2, p. 9), bevestigt hij ter terechtzitting dat zijn familie zijn schulden heeft ingelost. Er kan dan ook niet worden ingezien welke problemen verzoeker omwille van deze lening zou kennen ingeval van terugkeer naar Djibouti. Verzoeker concretiseert deze problemen evenmin en geeft louter aan dat hij verwacht dat hem vragen zullen worden gesteld over het geld (*"Als ik nu zou terugkeren, dan gaan ze me vragen stellen, over het geld dat ik geleend heb, veel vragen en dat geld kan ik niet verklaren. Zodra ik geen antwoord heb, dan is het voor hen gedaan. Er was al een heel grote spanning en ook over mijn asielaanvraag zijn er spanningen, omdat ik als Djiboutiaan asiel aangevraagd heb"*, CGVS-verslag 2, p. 12-13; *"Als ik vandaag terugkeer, zijn het vragen en vragen. En dan verlies ik. Ik kan niets over mijn dubbele leven vertellen, maar na het geld, is het voor mij gedaan. Ik weet wat ze me gaan vragen, wat heb ik met het geld gedaan."*, CGVS-verslag 2, p. 13). Dit kan andermaal slechts als een normale reactie beschouwd worden, nu het redelijk is te verwachten dat verzoekers familie, die (als borg) achterbleven met verzoekers schuld aan het Economisch Ontwikkelingsfonds wil weten waarvoor verzoeker dit geld heeft aangewend.

2.4.9. Er kan enkel vastgesteld worden dat verzoeker niettegenstaande hij eerst stelde dat zijn vader niet wist dat hij niet in Somaliland was geweest (CGVS-verslag 1, p. 9), tijdens het tweede gehoor erkende dat zijn familie ervan op de hoogte is dat hij in België is en dat ze het al lang weten (CGVS-verslag 2, p. 6). De Raad kan dan ook niet inzien dat verzoeker familiale problemen heeft die hem van Djibouti weghouden.

2.4.10. Uit voorgaande kan geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in hoofde van verzoeker worden vastgesteld.

2.4.11. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij een groot probleem heeft met het herinneren van data en legt ter zitting een attest neer van psychiater-psychotherapeut Al Chaabani van 8 januari 2018 met de vermelding van vaststelling van posttraumatische stress en geheugen- en concentratiestoornissen. Dergelijke vaststelling kan echter bezwaarlijk leiden tot het herstellen van verzoekers asielmotieven gezien verzoeker ook over eenvoudige feiten niet coherent is (onder meer waar hij gehuwd is). Verzoeker had ook met geheugenproblemen, voldoende verklaringen en concrete feiten aangaande de vermeende vervolging door zijn schoonfamilie en familie moeten kunnen aanbrengen, te meer verzoekers psychische toestand hem anderzijds niet heeft belet om een migratie naar Egypte en Canada op te zetten, naar Europa te komen en hiervoor echte en valse documenten aan te vragen en aan te maken. Bovendien specificceert het attest op geen enkele wijze hoe tot een dergelijke conclusie wordt gekomen en welke invloed deze geheugen- en concentratieproblemen mogelijks hebben op het geheel van de door verzoeker afgelegde verklaringen in het kader van zijn asielprocedure.

2.4.12. Het ter zitting neergelegde (ongedateerde) attest van dokter Albert vermeldt louter de medicatie die verzoeker dient in te nemen. Het attest stelt slechts dat verzoeker een gewone behandeling krijgt, maar verduidelijkt niet voor welke aandoening, noch wordt er een diagnose gesteld.

2.4.13. Het ter zitting neergelegde attest van DFED bevestigt slechts dat verzoeker een lening is aangegaan in Djibouti. Zoals hierboven reeds werd vastgesteld, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij omwille van deze lening zou worden vervolgd door zijn familie.

2.4.14. De door verzoeker op het Commissariaat-generaal voorgelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas evenmin herstellen.

Verzoekers Djiboutiaanse paspoort en geboorteakte tonen slechts zijn identiteit en Djiboutiaanse nationaliteit aan, wat hierboven reeds werd aangehaald.

Verder blijkt uit zijn paspoort dat verzoeker meermaals naar Egypte ging met een toeristen visum in de periode van eind 2014 – 2015. Dat verzoeker naar Egypte reisde, toont echter niet aan dat hij nood had aan internationale bescherming.

De documenten aangaande verzoekers verblijf in Egypte, een huurcontract, een aanvraag tot gezinshereniging, een brief gericht aan de Directeur van Paspoorten, Immigratie en Nationaliteit, hebben betrekking op zijn verblijf in Egypte. Deze tonen aan dat verzoeker de wens had om in Egypte te studeren en met zijn gezin naar Egypte te migreren. Ook hieruit kan geen nood aan internationale bescherming blijken.

De documenten met betrekking tot zijn aanvraag voor een studentenvisum in Canada in 2014 toont aan dat verzoeker (legaal) naar Canada wilde migreren om er te studeren.

Over de documenten betreffende E.G.D. stelde verzoeker dat dit een vriend is van zijn vader die borg wilde staan om zijn studentenvisum voor Canada aan te vragen (CGVS-verslag 2, p. 26) waaruit ook kan blijken dat verzoeker geenszins uit de familie wordt gezet of door hen wordt vervolgd.

Verzoeker legt eveneens documenten neer die hij had laten aanmaken om een Schengenvisum aan te vragen. Verzoeker verklaart voor deze documenten betaald te hebben, maar ze nooit gebruikt te hebben (CGVS-verslag 2, p. 25).

Over het voorgelegde uittreksel uit het strafregister verklaart verzoeker dit elke paar maanden aangevraagd te hebben en er mee aan te willen tonen dat hij geen erge fouten gemaakt heeft (CGVS-verslag 2, p. 25). Dat verzoeker dergelijke document meermaals heeft aangevraagd, kadert opnieuw in zijn wens om te emigreren. Ook kan hieruit blijken dat verzoekers schoonfamilie er niet in geslaagd is hem te laten vervolgen omwille van zijn huwelijk.

Aangaande de documenten van Saba Islamic Bank dient opgemerkt te worden dat de documenten opgesteld werden door de Djiboutiaanse afdeling van Saba Islamic Bank, met SWIFT-code SAAIYESAXXX, terwijl uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier echter blijkt dat de SWIFT-code van de Djiboutiaanse afdeling van Saba Islamic Bank SAAIDJJD is. Bovendien toont dit document verzoekers beweerde asielfeiten niet aan.

De geboorteaktes van verzoekers twee kinderen, R. en A., tonen aan dat hij kinderen heeft. Dat deze in Hargeisa geboren zijn in respectievelijk 2010 en 2013, kan maar is geen zekerheid gezien de vele aangekochte documenten uit Somaliland. Hoe dan ook volgens deze documenten hebben verzoekers kinderen de Djiboutiaanse nationaliteit. Verzoeker legt tevens de geboorteakte van zijn echtgenote neer, waarover hij tegenstrijdige verklaringen aflegde. Hieruit kan ook geen nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker blijken. De ongedateerde foto's van verzoekers gezin kunnen evenmin het voorgaande weerleggen.

Over de (foto's van de) Somalische paspoorten van F., A. en R. stelde verzoeker reeds dat deze documenten vals en aangekocht waren (CGVS-verslag 2, p. 3). Ook over het paspoort van Somaliland op verzoekers naam stelde verzoeker dat dit vals en aangekocht was, wat hoger reeds werd besproken. Het reisdocument, uitgegeven door Djibouti op 8 mei 2014, laat verzoeker toe gedurende zes maanden meerdere reizen naar Somalië te ondernemen.

De lidkaart van Mediathèque, een bibliotheek, van 24 februari 2014 en de schoolattesten van zowel verzoeker als zijn echtgenote en verzoekers studentenkaart van de Université de Djibouti voor het schooljaar 2009-2010 hebben slechts betrekking op verzoekers verblijf in Djibouti en de opleiding die verzoeker en zijn echtgenote hebben genoten, die niet ter discussie staan.

De door verzoeker neergelegde aan elkaar strijdige huwelijksakten tonen evenmin aan dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming. Deze kan het voorgaande niet weerleggen.

De identiteitsbewijzen van verzoekers tante M.G. en zijn zus M.H.E. en de overlijdensakte van Do.F. de pleegvader van verzoekers echtgenote, hebben betrekking op andere personen.

De rapporten die door zijn vader geschreven werden in zijn hoedanigheid van ambtenaar en de brief vermeldt dat zijn vader als tolk aangesteld werd, tonen slechts aan dat zijn vader een belangrijke functie heeft in Djibouti. Dit wordt niet betwist, maar heeft geen betrekking op verzoekers asielfeiten (CGVS-verslag 2, p. 17).

De gezinssamenstelling die opgesteld werd op 10 september 2007 in Aseyla betreft in feite een opsomming van de personen die tot het gezin van verzoekers vader behoren. Dit kan het voorgaande niet wijzigen. De aanvraag aan Fedasil heeft betrekking op zijn verblijf in het opvangcentrum.

2.4.15. Uit voorgaande kan inderdaad worden opgemerkt dat verzoeker veel valse en strijdige documenten neerlegt. Het neerleggen van dergelijke documenten kan echter niet beschouwd worden als een veruitwendiging van de jarenlange problemen van verzoeker die zich op alle mogelijke manieren in veiligheid trachtte te brengen, laat staan dat het een nood heeft aan internationale bescherming impliceert. Hoogstens kan uit bovenstaande documenten blijken dat verzoeker meermaals de intentie heeft gehad om (met zijn gezin) uit Djibouti te emigreren, op legale dan wel op illegale wijze.

Deze documenten tonen verzoekers voorgehouden asielmotieven niet aan en kunnen aldus voorgaande appreciatie niet wijzigen.

2.4.16. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht kunnen stellen.

2.4.17. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK